

Redactor: Carmen Miloicovici
Tehnoredactare: Georgiana Oprescu
Copertă: Dan Petcu, Simona Burete
Editor: Florea Firan

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MAROGA-MADIM, MĂDĂLINA

Din arhiva îngerilor / Mădălina Maroga-Madim;
prefață: Ion Deaconescu, postfață: Laurențiu Vedinaș;
Craiova: Scrisul Românesc Fundația–Editura, 2021

ISBN 978-606-674-294-8

I. Deaconescu, Ion (pref.)
II. Vedinaș, Laurențiu (post.)

821.135.1-1

© Mădălina Maroga-Madim
© Scrisul Românesc
Fundația–Editura, Craiova, 2021
Tel./fax: 0722.753.922; 0251/413.763
Email: scrisulromanesc@yahoo.com

Mădălina Maroga-Madim

*Din arhiva
îngerilor*

Prefață de Ion Deaconescu
Postfață de Laurențiu Vedinaș

Scrisul Românesc
Fundația – Editura

camerele inimii Dumnezeiști. Și din ce ar putea fi alcătuită inima cea mare, dacă nu din cel mai prețios metal casabil, din iubire liberă și pură, pentru că doar în două ode se poate măsura și cântări iubirea: în libertatea și în puritatea ei, valori care se chircesc și se pătează la primul zâmbet întunecat aruncat asupra-i.

Nu am nevoie s-o citez pentru a da tărie celor spuse mai sus. Mădălina Maroga-Madim trebuie citită, nu citată. Ea nu vrea să revoluționeze poezia, ci doar să se bucure de ea ca într-un zbor de argint deasupra unui cuib de suflete atinse de primăvăratice nemuriri. Avem de-a face, fără de-ndoială, cu un talent profund, sensibil și conștient, căruia nu-i mai rămâne decât să-și asume rolul greu și confuz cu care a fost hărăzit, acela de a continua poezia. Pentru că poezia, la fel ca viața, trebuie să continue prin sângele pe care îl naștem pe hârtie.

Laurențiu Vedinaș

Cuprins

<i>Cuvântul sau memoria tatuată a cuvântului,</i> de Ioan Deaconescu.....	5
De mână cu îngerii	9
Îngeri ne pleacă	10
Lipsa ta	11
Colț de icoană	12
Pe drumul Domnului	13
Semn	14
O.P.1 - C.P. 6165	16
Copiii de cristal	18
Întâmplare fără ecou	20
Lumini violet	22
Punctul sălbatic	24
Inimă falsă	26
Între azi și ieri	27

Fără blestem	28
Nu plâng, nu râd, nu scriu	30
Undeva cândva	32
Lucian	34
O cruce în plus	36
Lucruri de-a valma	38
Schimb pagina; poezia	40
Bărbatul cu alte duminici	42
Nu întinde mâinile	43
Diminețile mele cu fluturi	44
Urme reci	46
O scrisoare	48
Legile poeziei	50
Sigilii	52
Sunt contagioasă	54
Pur și simplu	56
Arhiva îngerilor	57
Poem cu umbre	58
Cristale	59
Definiția imposibilului	60

Eminesciană într-un cuvânt	62
O singură libertate	64
Albastru pe aripi	65
Ploi și oglinzi	66
Liniște	67
Jurăminte	68
Profeții fără viitor	69
Renunț încet la toate	70
Nu tulbura înserarea	72
Apel în așteptare	74
Din glasul sâmbetei și duminicii tăcute ...	76
O profeție	77
Stare de veghe	78
Numărătoarea inversă	80
Poem cu Dumnezeii	82
Simfonia apelor	84
Hubloul îngerilor	86
Dove sarà?	88
Miracle	89
<i>Postfață</i> , de Laurențiu Vedinaș	91

De mână cu îngerii

pe unde te mai plimbi de mână cu îngerii, tată?
cât timp ți-a mai rămas neplâns aici pe pământ?
și câte drumuri neîncepute mi-ai lăsat dintr-odată...
pe unde crezi că vor mai zbura păsările în primăvara asta?
pe unde vor umbla oamenii necăjiți de la atâta dor...
cum este vremea acolo, tată?
cum trece timpul?
pe aici pe la noi
au început să înflorească pomii
și noi ne plângem soarta
ca și atunci când tu erai cu noi...

Îngerii ne pleacă

Ne pleacă cei dragi de aici.
Îngerii ne pleacă de pe pământ, tată.
Ne pleacă zâmbetul, ne pleacă foamea.
Ne pleacă iar cuvintele toate.
Suntem atât de goi
De singuri și de triști
Ne este teamă
Ne ținem mâinile mereu împreunate
Ne pleacă totul, tată
Cu greu ne înțelegem
Și cât mai rar vorbim
De viață...
Dar spune-mi, te rog, tată
Pământul se mai vede... de la tine... de sus?

Lipsa ta

tată, nu lipsa ta mă doare cel mai mult
ci neputința de a nu te mai putea vedea zâmbind...
nefirescul viselor mele, în care sunt mică și tu...
tu îmi faci poze serafice
mă plimbi prin parcuri
mă ții de mână
îmi spui să fiu curajoasă
îmi spui că sunt băiatul tău
că într-o zi totul o să treacă
nimeni n-o să mai plece...
dar, nu, să știi, tata...
dorul nu trece
și... lacrimile tale
dorm cu mine mereu

Colț de icoană

...mai ții minte femeie de locul tău ascuns
într-un colț de icoană...?
mai ții minte femeie că-n pandemia tăcerilor tale
doar îngerii se luptă?
mai ții minte zâmbetul tău de fată?
mai știi că este început de primăvară?
mai poți tu să plângi înainte de fiecare seară?
mai poți să porți atâta timp, în pântec,
plânsul copiilor tăi nenăscuți?
mai știi să fii femeie, fericită, să te așezi pe pragul casei
și să cânti?..

Pe drumul Domnului

aici pe drumul Domnului
am început să împart visele
am lăsat pe rând
o femeie cu pruncul în brațe
un cântec de leagăn
cerneala verde din care
s-au născut câteva ploi pentru mama
când ne-am despărțit
și ceasurile
până la al doisprezecelea
umbrele mele și un rând de haine
da, am lăsat totul
și trupul și inima
și aerul și apa din care le-am făcut
am schimbat lumea
aici pe drumul Domnului
am început să împart visele